

CÂTEVA ASPECTE LEGATE DE SUPRAVIEȚUIREA BIBLIOTECII CENTRALE A SUCEVEI ÎN TIMPUL EVENIMENTELOR DIN 1944¹

SIMONA-TEODORA IENACHE (ADAMOVICI)*
Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava
E-mail: simoanta@yahoo.com

Several Aspects Concerning the Survival of the Central Library of Suceava During the Events of 1944

*(Abstract)***

An institution that did not evacuate itself in the tragic events of 1944, was the Central Library of Suceava. During the events and the chaos created by the displacement of the population from the north of Bucovina and the imminent occupation, Cornel Sorocean, its leader, chose to stay and guard the fund of publications and the integrity of the National House. He managed to shelter some of the books he considered valuable in the basement of the National House, along with precious documents of the Cărăușu-Marian family. To his repeated requests for security, addressed to the Prefect of Suceava and the Soviet Military Command, he received a late favorable response. If Cornel Sorocean is the man who saved as much as he could from the old fund of the Central Library, the legislation imposed by the Ministry of Propaganda, in the first part of 1945, will substantially reduce the recovery of a legacy, now considered undesirable and forbidden to the memory and conscience of Romanians.

Keywords: Bukovina, library, Cornel Sorocean, 2nd World War, lost book deposits, survival.

(Rezumat)

O instituție, care nu s-a evacuat în evenimentele tragice din 1944, a fost Biblioteca Centrală din Suceava. În timpul evenimentelor și haosului creat de strămutarea populației din nordul Bucovinei și de iminenta ocupație, directorul Cornel Sorocean a ales să rămână și să păzească fondul de publicații și integritatea Casei

¹ Acknowledgement: Această lucrare a fost realizată cu sprijinul proiectului POCU 153770, cu titlul: *Accesibilitatea cercetărilor avansate pentru o dezvoltare economică sustenabilă – ACADEMIKA*, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014–2020.

* Doctorand, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava.

** Traducere: Simona-Teodora Ienache (Adamovici).

Naționale. A reușit să adăpostească o parte din cărțile pe care le considera valoroase în subsolul Casei Naționale, alături de documente prețioase ale familiei Cărăușu-Marian. La solicitările sale repetate, de a fi păstrate în siguranță, adresate prefectului Sucevei și Comandamentului Militar Sovietic, a primit un răspuns favorabil tardiv. Cornel Sorocean este omul care a salvat cât a putut din vechiul fond al Bibliotecii Centrale. Cu toate acestea, legislația impusă de Ministerul Propagandei în prima parte a anului 1945 va reduce substanțial recuperarea unei moșteniri considerate acum nedorită și interzisă memoriei și conștiinței românilor.

Cuvinte-cheie: Bucovina, bibliotecă, Cornel Sorocean, al Doilea Război Mondial, depozite de carte pierdute, supraviețuire.

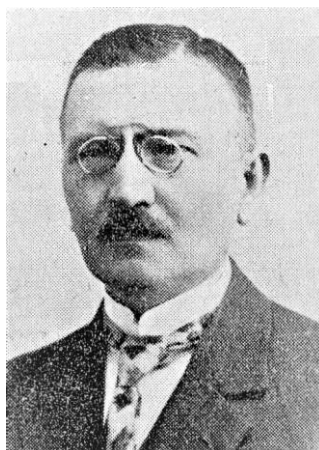
Până spre mijlocul lunii septembrie 1944, toată Bucovina a fost ocupată de sovietici. Evacuarea părții de nord a provinciei s-a desfășurat după un plan conceput cu luni înainte de guvernul Ion Antonescu, reprezentând un nou și dramatic exod al populației românești. La Suceava populația a fost oarecum luată prin surprindere, întrucât nu se aștepta la intrarea trupelor. O parte a populației a refuzat plecarea, dar în cele din urmă, la presiunea armatei sovietice, cei mai mulți locuitori s-au alăturat principalelor instituții de stat și școli, părăsind orașul până spre finele lunii martie. Între 7 și 10 aprilie 1944, după evacuarea Sucevei, trupele sovietice au intrat în oraș dinspre Botoșani, prin Ițcani. Faptul a produs agitație în rândul celor aproximativ 1 700 de locuitori² care au ales să rămână.

Biblioteca Centrală a Sucevei, sub conducerea slujitorului ei devotat, prof. Cornel Sorocean³, nu s-a evacuat și a rămas în imobilul Casei Naționale, împreună cu biblioteca muzeului. A fost o decizie datorată probabil vârstei, lipsei de organizare sau ajutorului de care ar fi avut nevoie în manipularea unui fond de peste 8 000 de volume, dar și atașamentului față de instituția pe care o coordona de mai bine de 20 de ani. Trebuie să reamintim că pentru deschiderea primei biblioteci publice a orașului, în 1923, s-au achiziționat 2 000 de volume, carte provenită din bibliotecile particulare ale profesorilor suceveni Animpodist Dașchevici și Nicu Tarasievici. Aceste achiziții s-au îmbogățit prin donațiile unor persoane particulare și prin includerea bibliotecilor societăților culturale „Școala Română”, „Clubul Român” și „Casa Națională”, sau mai bine spus a ceea ce a mai rămas nedistrus în urma trecerii trupelor rusești prin Suceava în anii 1914–1917. Erau, așadar, publicații vechi, iar presa românească și străină se alătura în mod fericit colecției de carte. Cornel Sorocean era un reputat bibliofil, căutând să completeze permanent

² Mihai-Aurelian Căruntu, *Bucovina în al Doilea Război Mondial*, Iași, Editura Junimea, 2004, p. 388.

³ Cornel Sorocean (sau Soroceanu, așa cum figurează în unele lucrări pe care le-a semnat sau care l-au menționat), licențiat în teologie și litere, a fost bibliotecarul Bibliotecii Centrale în perioada 1923–1944. Această funcție a îndeplinit-o voluntar, pe tot parcursul calității sale de profesor de limbile română și germană la Liceul „Ștefan cel Mare” din Suceava. S-a pensionat în 1938, „retranzându-se între rafturile Bibliotecii Centrale”, așa cum consemna Ștefan Pavelescu într-un număr din „Anuarul Liceului «Ștefan cel Mare» în Suceava, publicat la finele anului școlar 1938/39”, Suceava, 1940, p. 92.

fondul inițial, petrecându-și timpul liber – după cum consemna prof. Ștefan Pavelescu⁴ – prin anticariate ori prin biblioteci particulare și căutând carte veche, rară și valoroasă. De obicei, resursele financiare destinate achiziției proveneau din cotizații sau din donații particulare și foarte rar din sume alocate de Primăria Sucevei.

Cornel Sorocean

Conștientizând primejdia risipirii documentelor prin venirea soldaților sovietici în oraș, ca în episodul petrecut cu un sfert de veac mai înainte, Cornel Sorocean a rămas să înfrunte singur evenimentele care au urmat și a depozitat în subsolul Casei Naționale lăzi cu publicații și documente pe care le-a considerat valoroase și documentele de evidență. A întins o mână de ajutor și familiei prof. Cărașu Mihai și Maria (fiica folcloristului și etnografului Simion Florea Marian), în încercarea lor de a salva documentele familiei. Manuscrise și cărți așezate în cinci dulapuri au fost depozitate tot în subsolul Casei Naționale⁵. Din nefericire, după revenirea familiei Cărașu din refugiu în același an, au putut recupera doar o parte din cărți și niciun manuscris, acel patrimoniu familial fiind devastat, mobilierul golit și trimis în U.R.S.S. într-o cotă de 80 de vagoane cu piese de mobilier vechi⁶. Nici mobilierul Casei Naționale nu a scăpat. Cărțile Bibliotecii Centrale din subsolul clădirii au fost la rândul lor răvășite și abia spre finalul anului 1944⁷ au fost repuse într-o

⁴ Vezi „Anuarul Liceului «Ștefan cel Mare» în Suceava, publicat la finele anului școlar 1933/34”, întocmit de Vasile Burduhos, Suceava, 1934, p. 24. Și anurile anterioare acestui an evocă pasiunea cu care Cornel Sorocean aduna cărți valoroase, cărți rare pentru Biblioteca Centrală a Sucevei.

⁵ Vezi Aura-Doina Clopotari, „Fondul memorial-documentar «Simion Florea Marian»”, în „Suceava». Anuarul Muzeului Național al Bucovinei”, anul XXI, 1994, p. 551.

⁶ *Ibidem.*

⁷ Serviciul Județean Suceava al Arhivelor Naționale (în continuare se va cita: S.J.S.A.N.), Fond *Prefectura județului Suceava*, d. 107/1944. Tot cuprinsul acestui dosar, ce conține 11 file, evocă evenimente care au avut loc în vara anului 1944 la Casa Națională și cererile lui Cornel Sorocean de asigurare a pazei celor două instituții, biblioteca și muzeul.

ordine relativă. În același subsol au fost depozitate și cărți din bibliotecile Liceului de fete „Doamna Maria” și din alte școli sucevene. Dar nu numai soldații sovietici s-au dedat la furturi și distrugere, ci și localnicii. Tineri și adulți au recurs la spargeri și sustragerea de bunuri, atacuri la persoane și distrugeri intenționate.

Cornel Sorocean a fost desemnat de Comandamentul militar sovietic stabilit la Suceava să se îngrijească de cele două biblioteci. În 22 mai 1944 acesta adresa Prefecturii rugămintea asigurării pazei: „Subsemnatul, Cornel Sorocean, conducător al Bibliotecii Centrale și bibliotecar al Muzeului orașului Suceava, cu onoare Vă roagă să binevoiți a dispune ca organele de pază competente să stabilească la aceste instituții numite și de importanță covârșitoare un post fix pentru pază. Cu deosebită stimă...”⁸. La începutul lunii iunie, pe când intra însoțit de „camerierul” muzeului, s-a trezit cu doi soldați înarmați. A alergat la Comandamentul militar pentru a cere protecție, însă nu a avut de la cine, comandantul lipsind în acel moment. Întorcându-se la Casa Națională, „camerierul” care ținea loc de paznic i-a povestit că unul dintre soldați l-a amenințat cu revolverul, spunându-i că îl împușcă dacă nu îl lasă să fugă⁹. Controlând cele două încăperi, au constatat că soldații au smuls cârligele din fier care protejau una dintre ferestre și au intrat pentru a sustrage eventuale bunuri de valoare. Într-unul din numeroasele demersuri ale lui Cornel Sorocean, adresate Prefecturii pentru asigurarea pazei, îi scria prefectului în exercițiu următoarele: „D-voastră, d-le Prefect, aveți cunoștință de timpul când toate intrările spre muzeu și bibliotecă erau permanent sfărâmate de particulari, de băieți și de armată și când aceștia au făcut ravagii în Casa Națională și numai după grele, încordate și îndelungate eforturi îmbinate cu mari cheltuieli s-a putut opri devastarea totală a bibliotecii și muzeului”¹⁰. Repetatele apeluri au înregistrat doar promisiuni neonorate, dar ne putem imagina amploarea evenimentelor în lipsa oricăror forme de reacție a autorităților. Declarația lui Cornel Sorocean în adresa înmănată prefectului Sucevei evocă foarte clar distrugerea și risipirea documentelor.

Secția culturală, înființată în jurul datei de 21 iunie 1944, care prelua activitățile societăților culturale și patrimoniul lor, a fost o inițiativă a Comandamentului militar sovietic ce își stabilise cartierul general la Botoșani și funcționa și la Suceava. Aceasta avea un birou în cadrul Primăriei, însă după un timp s-a instalat abuziv, din inițiativa conducătorilor ei, într-una din camerele aflate la etajul Casei Naționale, se pare chiar în încăperile Bibliotecii Centrale, forțând mutarea fondului de carte împreună cu biblioteca muzeului, situată la parterul clădirii. Prezența Secției culturale în proximitatea bibliotecii și muzeului devenea un motiv de îngrijorare, pentru că lumea care se perinda pe la sediu forța ușile sau distrugea încuietorile în intenția sustragerii de bunuri¹¹. „Pentru a scuti instituțiile amintite din clădire de desăvârșita lor distrugere, cu onoare vă rog să binevoiți a le pune în vedere secțiilor culturale care au intrat în urmă, să-și caute un alt local, ieșind cât

⁸ *Ibidem*, f. 11.

⁹ *Ibidem*, f. 1.

¹⁰ *Ibidem*, f. 5. Adresa nr. 4048, din 4 septembrie 1944.

¹¹ Așa cum reiese din petițiile trimise prefectului Sucevei de către Cornel Sorocean. *Ibidem*, f. 1–7.

de curând din Casa Națională”, se adresa Cornel Sorocean prefectului¹². Această secție culturală era condusă de un anume avocat Dimitrov. Fiind somat de Prefectură să-și caute un alt sediu, se pare că în cele din urmă s-a conformat. Dar până la mutarea ei și în lipsa unui corp de pază adecvat, pierderile celor două instituții au fost irecuperabile. Printre cei incriminați de forțarea intrărilor se număra și primarul de atunci al Sucevei, acuzat că ar fi spart cu toporul ușa muzeului, incident reclamat prefecturii¹³.

Pentru că era unul dintre puținii intelectuali rămași în oraș în vara anului 1944, prof. Soroceanu a fost numit președintele Serviciului Bunurilor Părăsite (vezi Anexa). Acesta era un serviciu ce ținea de Prefectura județului Suceava, prin care statul administra bunurile evreilor plecați, pe care le repartiza după anumite reguli altor cetățeni, de obicei tot evrei. Existența unor astfel de documente, care prezintă semnătura sa olografă pe acte datate cel mai târziu în luna noiembrie, probează pe de altă parte și inexactitatea datei decesului, prezentată ca 14 aprilie 1944¹⁴, anul morții fiind cel mai probabil 1945. Calitatea lui de bun și corect organizator i-a adus această nouă sarcină, ocupându-i o mare parte din timp și răpindu-i libertatea de a reface ordinea și inventarul Bibliotecii Centrale, chestiune ce necesita ore de muncă și de concentrare. După toamna anului 1944, orice informație referitoare la Cornel Sorocean este inexistentă, ca și alte acte oficiale semnate de el. A mai rămas doar moștenirea sa lăsată sucevenilor, dar și aceasta va fi „reformată” după câteva luni, pentru că, în primăvara anului 1945, Ministerul Propagandei a emis un ordin prin care bibliotecile din România au fost supuse unui proces dur de epurare a cărților și îmbăcsite cu literatură sovietică fără valoare.

În cursul lunii ianuarie a anului 1947, în ziarul local sucevean „Lupta Poporului”, apărea un anunț prin care cititorii erau rugați „să restituie volumele împrumutate până la data de 24 ianuarie crt.”¹⁵ Nu cunoaștem numărul utilizatorilor, al cărților împrumutate și dacă s-a mai restituit ceva, dar în mod sigur se dorea completarea fondului în vederea redeschiderii Bibliotecii Centrale. Situația creată în lipsa oricăror documente privitoare la evidența colecțiilor și utilizatorilor din perioada 1923–1944, care au dispărut în timpul când „devastarea totală a bibliotecii”¹⁶ părea iminentă, ne obligă să acceptăm înscrisurile din primul Registru de Mișcare a Fondurilor (RMF), dar ne ridică în același timp suspiciuni asupra evaluării corecte a fondului de publicații moștenit. Primul registru aflat în arhiva Bibliotecii Bucovinei „I. G. Sbiera”, precizează un număr de 9 030 de volume de la care începea noua evidență, fără a fi însă menționate titlurile. Este însă o cifră care nu reflectă fondul de carte moștenit de la Biblioteca Centrală, de vreme ce un *Ghid al Bibliotecii* din

¹² *Ibidem*, f. 5.

¹³ *Ibidem*, f. 4.

¹⁴ Nicolae Monteoru, *Suceava. Pagini de monografie*, Suceava, Editura „Țara Fagilor” a Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina, Filiala Suceava, 1997, p. 270. Data (probabil greșit inscripționată pe monumentul funerar) a fost preluată și de alte publicații. Credem că 1945 este anul real al decesului.

¹⁵ „Lupta Poporului”, anul II, nr. 48, 21 ianuarie 1948, p. 2.

¹⁶ S.J.S.A.N., *Fond Prefectura județului Suceava*, d. 107/1944, f. 5.

anul 1990 precizează un fond de 15 000 de publicații¹⁷. Știind că bibliotecile din întreaga țară au fost păgubite de un volum impresionant de carte, prin distrugere intenționată ori epurări periodice, ne întrebăm dacă cifrele vehiculate sunt reale și unde au dispărut aproximativ 6 000 de volume?

Începând cu anul 1945, Ministerul Propagandei a început editarea unor broșuri cu mii de titluri care trebuiau să fie scoase din biblioteci. Toate publicațiile tipărite între 1917 și 1944 trebuiau să dispară, întrucât instaurarea noii orânduirii și conturarea profilului „omului nou” devenea antagonică cu „societatea de dinainte”, de fapt cu valorile și conștiința societății românești, educată în prima jumătate a secolului al XX-lea. Din mărturiile unor persoane care au lucrat ca bibliotecari și bibliografi, o parte consistentă a cărților din vechea Bibliotecă Centrală a fost scoasă și aruncată. Acest lucru s-a petrecut în mai multe etape. Prima dată, în perioada epurării cărților, proces care a văduvit bibliotecile românești de valoroase exemplare, unice, inedite și chiar posibil necunoscute nouă azi¹⁸. Autori români de mare valoare deveneau indezirabili și scoși din bibliotecile publice și din școli. Erau retrași de pe rafturile bibliotecilor și depozitați în subsolurile acestora. La Suceava, consultarea acestor publicații în anii '50 se făcea în baza unei cereri speciale, adresată directorului instituției și analizată atent. O parte a fost aruncată și distrusă. A urmat apoi episodul grotesc al arderii cărților, considerat de unii un mit (!). Cărțile au fost arse cu zecile, ca într-un proces public de ardere pe rug, în centrul orașului. Mărturiile despre arderea cărților nu sunt consemnate nicăieri oficial, dar au fost transmise oral¹⁹ ori amintite prin cărți și reprezintă un capitol insuficient cercetat, poate și din cauza dispariției supraviețuitorilor martori. Cărți din Biblioteca Centrală s-au ars demonstrativ în fața actualului Muzeu de Științe ale Naturii, altele au mers pe foc, în sobele Casei Naționale, pentru ca funcționarii să se poată încălzi²⁰. Epurarea publicațiilor a continuat și după 1950. În 1952, de pildă, „în curtea interioară a închisorii din Suceava se ard cărțile”²¹ luate cu forța din casele oamenilor. Ani mai târziu încă se mai scoteau cărți; se spune că la debutul anilor '60, la Biblioteca regională Suceava veneau camioane care încărcău carte veche și o duceau la topit. Toate aceste fapte au concurat în „dispariția” unui număr atât de mare de volume din Biblioteca Centrală.

¹⁷ Așa cum se menționează la p. 1: „în 1944, numărul total de volume depășind cifra de 15 000”, fără a fi prezentată sursa informației.

¹⁸ A se vedea cazul arhivei Mitropoliei Blaj și Bibliotecii Centrale Blaj, unde s-a recurs la epurarea cărților, ziarelor și hărților, distrugându-se intenționat un număr impresionant prin aruncarea lor în râul Târnavă. Din cele 80 000 de volume ale bibliotecii, erau inventariate mai puțin de jumătate. http://arhivelenationale.ro/site/download/arhive_judetene/cluj/Biblioteca-Centrala-Blaj_1730-1948.pdf (25 august 2022). De asemenea, decapitarea Academiei Române și tragedia ei patrimonială înfăptuită prin devalizarea tezaurului cultural etc.

¹⁹ Vezi Ioan Pinzar, *Fluxul memoriei. Amintiri din comunism*, vol. I, Suceava, 2010, pp. 79, 109.

²⁰ Idem, „Fluxul memoriei: amintiri din comunism”, în „Monitorul de Suceava”, anul XXV, nr. 7, 9 ianuarie 2020, p. 9.

²¹ Consemna Ilie Ilisei în vol. Ilie Ilisei, Ioan D. Popescu, *Dosarele suferinței*, Suceava, Grupul editorial „Mușatinii – Bucovina Viitoare”, 1999, p. 18.

După cum precizăm, nu toate cărțile au fost distruse. O parte dintre cele puse la index și din cărțile vechi, socotite „fără valoare”, a fost protejată prin grija unor cunosători și adăpostite în câteva lăzi ascunse în subsolul clădirii actuale a Bibliotecii (Corpul A), în care instituția s-a mutat în 1968. Ele au fost inventariate mai târziu și păstrate cu grijă tot într-un depozit aflat la subsol, cunoscut ca *Fondul Documentar*. Începând cu 1968, sub conducerea directorului Nicu Chircă și la inițiativa sa, o parte din aceste publicații vechi a stat la baza organizării cunoscutului *Fond Bucovina*, secție distinctă a instituției, reevaluată, reconstituită în 1993 de Emil Satco și completată prin donațiile bucovinenilor de pretutindeni.

Lipsa inventarelor vechi îngreunează analiza cantitativă și de conținut a fondurilor. De altfel, multe biblioteci din țară s-au aflat în aceeași situație. Despre colecția de carte veche existentă azi în Biblioteca Bucovinei, nu avem certitudinea asupra unui număr de exemplare moștenite direct de la Biblioteca Centrală ori adăugate printr-o anume „centralizare” în vederea distrugerii, de la alte biblioteci școlare ori particulare²². În analiza cărții vechi, românească și străină, evaluarea făcută de expertul în carte veche prof. univ. dr. Olimpia Mitric, în vederea clasării în patrimoniul național, a reliefat proveniența din alte surse. A fost oarecum surprinzătoare constatarea că cele mai multe exemplare, atât din cartea românească, cât și cea străină, provin din achiziții de la anticariate din Suceava și București, apoi din fosta Regiune Suceava, mai exact de la Biblioteca Muzeului Fălticeni și Liceul „Gr. Ghica V.V.” din Dorohoi, de la Fondul de Stat al Cărții etc. și doar trei cărți provin din Biblioteca Centrală a Sucevei. La fel de valoroase sunt exemplare care peste ani vor fi la rândul lor clasate în patrimoniul național, odată cu trecerea timpului, dintre care multe sunt *ex-libris*-uri, unele sunt rare, iar altele poartă autografele unor personalități. O parte din aceste volume, conform relatărilor unui fost bibliotecar și bibliograf, prof. Vasile Nechita, provine din Fondul de Stat al Cărții București, în ale cărui depozite se adunaseră cărți din biblioteci vechi, din confiscările făcute după criteriile ideologice în anii postbelici sau confiscate de cenzură imediat după tipărire. „Săpăturile” făcute de acesta într-o adevărată „muncă de miner” au avut ca rezultat descoperirea și apoi achiziția unor cărți vechi și rare, care au ajuns în Fondul Documentar al Bibliotecii Județene Suceava. Căutările sale s-au desfășurat și în niște depozite improvizate de la Casa Scânteii ori în cele ale Bibliotecii Academiei. Aici erau adăpostite cărți vechi ce nu fuseseră topite încă, din care a adus la Suceava câteva zeci de tipărituri vechi și moderne.

Din păcate, așa cum menționăm, dar și ca o concluzie a celor prezentate, dispariția registrelor pe care Cornel Sorocean, fără îndoială, le-a avut și le-a ținut „nemțește”, aruncă evidențele bibliotecii din primul sfert de veac al existenței instituției într-un con de umbră și incertitudine. În primele luni ale ocupației sovietice, biblioteca și muzeul au traversat o perioadă în care nepăsarea și neimplicarea autorităților au avut repercursiuni negative și iremediabile asupra integrității

²² În sprijinul acestei afirmații stau mărturie ștampilele unor licee, ale muzeelor din Fălticeni și Dorohoi, *ex-libris*-uri, autografe și semnături ale aparținătorilor, de obicei pe foaia de titlu sau în cuprinsul cărților.

fondurilor. Distrugerea și risipirea dirijată a cărților la nivelul întregii țări reprezintă un fenomen care a văduvit, așa cum spuneam, cultura bibliografică românească, poate, în aceeași măsură cu dispariția unor arhive, ștergându-se capitole de istorie și genealogie. Suntem însă fericiți că s-au păstrat totuși câteva periodice (deși nu în serii complete), vechi monografii, rapoarte ale societăților culturale și ale școlilor, anuare, antologii etc., pe baza cărora s-au reconstituit aspecte istorico-culturale, economice și sociale ale Bucovinei de odinioară. Biblioteca Bucovinei de azi este, așadar, moștenitoarea unui fond mic de carte din cel cu care a pornit la drum acum 100 de ani, iar o cercetare mai amănunțită a fondului de carte modernă – întrucât cartea veche numără doar 25 de volume, ce urmează a fi clasate – ar putea decela proprietarii de drept și restaura moștenirea inițială din vremea lui Cornel Sorocean.

Arhivul Municipiilor Părăsite
jud. Suceava
din 20 Iulie 1944

73

Tablou
de funcționari Serviciului Bunurilor Părăsite
al județului Suceava.

Numele, Prenumele și Numele tatălui	Data și locul nașterii	Naționalitate	Originea etnică	Funcția	Occupația până la venirea Armatei	Domiciliul până la ocupare	Domiciliul și adresa actuală	Studii	Observații
Corneș Lorel Constantin	1876, Mălaiești	română	român	Directorul Serviciului	Profesor i. r.	Suceava	Str. Armenească 24	Licențiat în literă și fil.	
Ștefan Ștefan	1897, Ieș	română	evreu	Secretarul Serviciului	Armat	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4		Licențiat în drept	
Paul Ștefan Nicolae	1877, Sf. Ilie	română	român	Șeful serviciu contabilitate	Director școlii	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4		Licențiat în drept	
Ștefan Ștefan Clara Chaim	1899, Suceava	română	evreu	Împiegata transcriere	Profesoară	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4	Str. Ept. Armenească	Școala română	
Ștefan Ștefan Ștefan	1898, Suceava	română	evreu	Registrator	Funcționar public	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4	Str. Ept. Armenească	Școala română	
Ștefan Ștefan Ștefan	1900, Suceava	română	român	Administrator grațiu	student teolog	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4	Str. Ștefan Ștefan 10	Licențiat în drept	
Ștefan Ștefan Ștefan	1915, Suceava	română	evreu	Administrator grațiu	student	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4	Str. Ștefan Ștefan 10	Licențiat în drept	
Ștefan Ștefan Ștefan	1878, Suceava	română	român	Ștefan Ștefan Ștefan	Pensionar C.F.R.	Suceava	Str. Petru Poni 15	Școala română	
Ștefan Ștefan Ștefan	1877, Suceava	română	român	Administrator grațiu	Pensionar C.F.R.	Suceava	Str. Vas. Uscăreni 18	Școala română	
Ștefan Ștefan Ștefan	1898, Suceava	română	evreu	Ștefan Ștefan Ștefan	Agricultor	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4		Licențiat în drept	
Ștefan Ștefan Ștefan	1909, Suceava	română	evreu	Administrator grațiu	Funcționar public	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4		Licențiat în drept	
Ștefan Ștefan Ștefan	1911, Suceava	română	evreu	Administrator grațiu	Contabil	Suceava, oraș în țară naș și reșid după ocup. Str. Armenească 4		Licențiat în drept	
Ștefan Ștefan Ștefan	1904, Sf. Ilie	română	român	Ștefan Ștefan Ștefan	Camarier	Suceava	Str. Mihail Ștefan 79	Licențiat în drept	

Directorul Serviciului
Cornel Sorocean

Văzuți
Prefect
Dlle

Secretar
Goldberg

Tablou de funcționarii Serviciului Bunurilor Părăsite al județului Suceava.
Sursa: S.J.S.A.N., Fond Prefectura județului Suceava, d. 104/1944, f. 73.

BIBLIOGRAFIE

1. „Anuarul Liceului «Ștefan cel Mare» în Suceava, publicat la finele anului școlar 1933/34”, întocmit de Vasile Burduhos, Suceava, 1934.
2. Căruntu, Mihai-Aurelian, *Bucovina în al doilea război mondial*, Iași, Editura Junimea, 2004.
3. Clopotari, Aura-Doina, „Fondul memorial-documentar «Simion Florea Marian»”, în „Suceava». Anuarul Muzeului Național al Bucovinei”, anul XXI, 1994.
4. Ilisei, Ilie, Popescu, Ioan D., *Dosarele suferinței*, Suceava, Grupul editorial „Mușatinii – Bucovina Viitoare”, 1999.
5. „Lupta Poporului”, anul II, nr. 48, 21 ianuarie 1948.
6. Monteoru, Nicolae, *Suceava. Pagini de monografie*, Suceava, Editura „Țara Fagilor” a Societății pentru Cultura și Literatură Română în Bucovina, Filiala Suceava, 1997.
7. Pînzar, Ioan, *Fluxul memoriei. Amintiri din comunism*, vol. I, Suceava, 2010.
8. Idem, „Foileton «Fluxul memoriei: Amintiri din comunism»”, în „Monitorul de Suceava”, anul XXV, 9 ianuarie 2020.
9. Serviciul Județean Suceava al Arhivelor Naționale, Fond *Prefectura județului Suceava*, d. 107/1944.
10. http://arhivelenationale.ro/site/download/arhive_judetene/cluj/Biblioteca-Centrala-Blaj_1730-1948.pdf.